

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌ها شیخ خیرالدين حفظه الله تعالى

موضوع:

احکام؛ طهارات و نجاسات

بسم الله الرحمن الرحيم

پرسش

نویسنده: علی

تاریخ: ۱۳۹۶/۸/۲۸

عرق بدن فرد جنب چه از راه حرام چه از راه حلال نجس است؟ آیا درست است که به خاطر آن نباید با آب گرم که موجب تعریق می‌شود، غسل جنابت کرد، چون غسل را باطل می‌کند؟

پاسخ

تاریخ: ۱۳۹۶/۹/۵

گروهی از عالمان شیعه - بر خلاف سایر عالمان مسلمان - عرق کسی که از راه حرام جنب شده است را نجس پنداشته‌اند، ولی حق آن است که این پندار درستی نیست؛ چراکه اولاً اصل بر طهارت است تا آن گاه که دلیلی قطعی بر نجاست برسد، در حالی که دلیلی قطعی بر نجاست عرق مذکور نرسیده است و روایات رسیده درباره‌ی آن واحد و ضعیف هستند؛^۱ ثانیاً ظاهر عرقی که از جنابت حرام نشأت گرفته، با ظاهر عرقی که از جنابت حلال نشأت گرفته، یکسان است و با تغییر حکم جنابت، تغییر ماهیت نمی‌دهد؛ همچنانکه از نجاست منی تأثیر نمی‌پذیرد، بلکه تابع طهارت یا نجاست بدن است؛ به این معنا که اگر بدن طاهر باشد، عرق آن طاهر و اگر بدن نجس باشد، عرق آن نجس است؛ ثالثاً بدن مسلمان - اگرچه فاسق باشد - طاهر است و مسلماً با جنابت حرام، نجس نمی‌شود و با این وصف، عرق آن به تبع آن طاهر محسوب می‌شود؛ رابعاً روایات متواتر و مشهوری از پیامبر و اهل بیت او دال بر طهارت عرق جنب به نحو مطلق رسیده است که با اطلاق خود، عرق ناشی از جنابت حرام را در بر می‌گیرد^۲ و این قولی مشهور در میان صحابه و تابعین است،

۱. بنگرید به: وسائل الشیعة للحر العاملي، ج ۳، ص ۴۴۷؛ جواهر الکلام للنجفي، ج ۶، ص ۷۳؛ مستدرک الوسائل للنوري، ج ۲، ص ۵۶۹.

۲. بنگرید به: مصنف عبد الرزاق، ج ۱، ص ۱۲۴؛ صحيح البخاري، ج ۱، ص ۷۴؛ صحيح مسلم، ج ۱، ص ۱۹۴؛ سنن ابن ماجه، ج ۱، ص ۱۷۸؛ سنن أبي داود، ج ۱، ص ۵۸؛ سنن الترمذي، ج ۱، ص ۷۹؛ سنن النسائي، ج ۱، ص ۱۴۵؛ قرب الإسناد للحميري، ص ۱۷۱؛ الكافي للكليني، ج ۳، ص ۵۲؛ دعائم الإسلام لابن حيون، ج ۱، ص ۱۱۷؛ من لا يحضره الفقيه لابن بابويه، ج ۱، ص ۶۷؛ الإستبصار للطوسي، ج ۱، ص ۱۸۴.

در حالی که قول به نجاست عرق مذکور در میان آنان شناخته نیست^۱.
برای آشنایی با چیزهای نجس در اسلام، به پرسش و پاسخ ۲۶۳ مراجعه کنید.

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوب‌هاشمی خراسانی
مجله بین المللی حقوقی و فقهی

۱. بنگرید به: مصنف عبد الرزاق، ج ۱، ص ۳۶۶؛ مصنف ابن أبي شيبة، ج ۱، ص ۲۱۸؛ سنن الدارمي، ج ۱، ص ۲۴۰؛ صحيح ابن خزيمة، ج ۱، ص ۱۴۲؛ معرفة السنن والآثار للبيهقي، ج ۱، ص ۲۷۳.